

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U ISTOČNOM SARAJEVU
Broj: 92 0 K 017290 11 KŽ
Istočno Sarajevo, 11.01.2012 godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE !

Okružni sud u Istočnom Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada, kao predsjednika vijeća, te Husić Zinaide i Tanasković Milanke, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Senić Slobe, u krivičnom predmetu protiv optuženih Nešić Nenada, Pandurević Dragišu i Janković Zorana, zbog krivičnog djela Povreda ljudskog dostojanstva zloupotrebom službenog položaja ili ovlaštenja iz čl. 359. Krivičnog zakona Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ br. 49/03, 108/04, 37/06, 70/06 i 73/10, u daljem tekstu KZ RS), u vezi sa članom 23. KZ RS, odlučujući o žalbi tužioca Okružnog tužilaštva iz Istočnog Sarajeva, podružna kancelarija Vlasenica (u daljem tekstu Tužilac), izjavljena protiv presude Osnovnog suda u Vlasenici broj 92 0 K 017290 10 K 2 od 14.10.2011 g., nakon održane sjednice vijeća, u prisustvu branilaca Mandić Nade i Čarkić Zorane, advokata iz Rogatice, a u odsutnosti uredno obaviještenih optuženih i Tužioca, dana 11.01.2012 g., donio je

P R E S U D U

Žalba Tužioca se **odbija**, kao neosnovana, te presuda Osnovnog suda u Vlasenici broj 92 0 K 017290 10 K 2 od 14.10.2011 g., **potvrđuje**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, optuženi Nešić Nenad, Pandurević Dragiša i Janković Zoran, su oslobođeni od optužbe da su počinili krivično djelo, kao u izreci prvostepene presude, zbog nedokazanosti počinjenja istog, te su oslobođeni plaćana troškova krivičnog postupka, dok je oštećeni upućen da, u parničnom postupku, ostvaruje svoj, eventualni, imovinskopravni zahtjev za naknadu štete.

Protiv navedene presude žalbu je, blagovremeno, izjavio Tužilac, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a sa prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred vijećem drugostepenog suda, nakon čega će optužene sud oglasiti krivim i kazniti po Zakonu. U obrazloženju žalbe navodi da prvostepeni sud nije naveo razloge o odlučnim činjenicama, odnosno zašto nije poklonio vjeru iskazima oštećenih, smatrajući da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno. Žalba navodi da je prvostepena presuda pogrešno zaključila da se, na pouzdan način, ne može smatrati dokazanim da su oštećeni povrede zadobili kritičnog dana, odnosno 14.08.2009 g., a ne stoji ni zaključak da optužba nije dokazala kojim postupcima optuženih i kojim riječima je uzrokovana posljedica, u vidu povrede ljudskog dostojanstva oštećenih i koja je to konkretna posljedica, s obzirom da su oštećeni isto potvrdili svojim iskazima.

Branilac prvooptuženog Nešić Nenada, Mandić Nada, u odgovoru na žalbu ističe da je žalbeni navod, označen kao bitne povrede odredaba krivičnog postupka, paušalno naveden, a navodi vezani za nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, također, ostaju bez argumenata. Smatra da je prvostepena presuda pravilno obrazložila medicinsku dokumentaciju oštećenih, a vezano za vrijeme nanošenja povreda, s obzirom da je dr. Borovina Milan isključio mogućnost nastanka istih na dan 14.08.2009 g. Predlaže odbijanje žalbe, kao neosnovane i potvrđivanje prvostepene presude, a iz razloga potpuno pravilne primjene člana 3. ZKP-a, kod kojih navoda ostaje i na sjednici vijeća.

Branilac drugo i trećeoptuženih Pandurević Dragiša i Janković Zorana, Čarkić Zorana, u odgovoru na žalbu ističe izostanak konkretizacije bitnih povreda određaba krivičnog postupka, te smatra da su svi dokazi ocijenjeni, na Zakonom propisani način. Prvostepeni sud je koristio princip in dubio pro reo, sve dokaze doveo u vezu i svaku sumnju cijenio u korist optuženih. Smatra da, upravo svjedoci optužbe, doprinose donošenju oslobađajuće odluke, kod kojih navoda ostaje i na sjednici vijeća.

Nakon što je razmotrio spis i navode žalbe, te odgovora na žalbu, u smislu odredbe člana 320. Zakona o krivičnom postupku („Službeni glasnik RS“ br. 100/09 od 10.11.2009 g. – prečišćeni tekst, u daljem tekstu ZKP-a), ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz sljedećih razloga:

Neosnovano žalba Tužioca iznosi tvrdnju da je pobijana presuda zahvaćena bitnim povredama krivičnog postupka, s obzirom da niti jedna povreda, a kako to pravilno primjećuju braniocu u odgovorima na žalbu, nije precizirana, niti se iz sadržaja žalbe može zaključiti, koju je to povredu, konkretno, Tužilac imao u vidu, a neosnovana je žalba i u segmentu označenom kao pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, jer iz iskaza svih svjedoka, te materijalnih dokaza, jasno proizilazi nedostatak pouzdanih informacija, a naročito utvrđenih činjenica i dokaza, na osnovu kojih bi bila donesena drugačija odluka, u odnosu na onu donesenu pred prvostepenim sudom. Naime, prvostepeni sud pravilno zaključuje da optužba nije dokazala na koji su to način optuženi nanijeli povrede oštećenim, zloupotrebom položaja ili ovlaštenja, što je bitan element bića predmetnog krivičnog djela, jer nije uspjela dokazati, prije svega, da su optuženi lica, koja su nanijela tjelesne povrede Lapčević Miroslavu i Gašević Igoru, jer i sam Lapčević Miroslav iskazuje da ga Janković nije udario, te njima dvojici i Lapčević Miljanu, iskazivali pogrdne riječi i sl., pri čemu, opet oštećeni Miroslav, iskazuje da se ne može sjetiti pogrdnih riječi, koje su mu, navodno, bile upućene od strane optuženih, te niti Gašević Igor ne pruža dovoljno uvjerenja o upućivanju pogrdnih riječi, već iskazuje da se osjećao poniženo, bez konkretizacije raloga zbog kojih se tako osjećao. U prilog ovakvog zaključka prvostepenog suda ide i nezainteresovanost braće Lapčević, oštećenih, za krivično gonjenje optuženih i naknadu štete, te saglasnost svedoka optužbe da nisu upoznati sa dešavanjima u PS, u kojoj su bili prisutni, u smislu prepoznavanja povreda na oštećenima. Naime, Popović Milomir je istakao da ne zna ko ih je tukao i da li ih je neko uopšte tukao; Deurić Dejan se ne sjeća tačno kako je Miroslav izgledao kada su se sreli uveče, a tačnija je izjava iz istrage, s tim da ista nije provedena kao dokaz, pa se ne može uporediti šta je sve rekao da bi se izveo zaključak kojoj izjavi pokloniti vjeru, pa je pravilno cijenjena izjava sa glavnog pretresa; Janković Ivan se ne može sjetiti da li su na dan 14.08.2009 g., ova lica – oštećeni, dolazila u objekat; Rudović Nebojša nije zagledao Lapčevića, niti Gaševića i ne sjeća se da li je vidio povrede, po glavi i tijelu, kod ovih osoba, jer nije razgovarao sa njima; Vasković Nebojša je uzeo izjavu od Lapčevića, ali nije vidio povrede na njemu, niti se Lapčević žalio na neke povrede, te nije vidio da Gašević ima povrede; Pantić Miroslav je, u više navrata, ulazio u kancelariju, u kojoj su obavljani razgovori, sa dvojicom Lapčevića i Gaševićem, te prilikom tih ulazaka, nije uočio da se bilo koji od inspektora ponašao prema oštećenim mimo pravila ponašanja; Đerić Milanko iskazuje da se Lapčevići i Gašević, njemu nisu požalili na ponašanje inspektora; Janjuš Radivoje je siguran da na dan 14.08.2009 g., niko nije izašao krvav iz stanice i sa vidljivim povredama; Janjuš Čedo nije primijetio povrede na Gaševiću, a nije vidio dvojicu Lapčevića; Krčo Milisav je s Gaševićem bio u neposrednom kontaktu i nije na njemu vidio neke povrede, te u stanici nije čuo viku, galamu, jauke, a boravio je tu cijeli dan, s tim što je povremeno izlazio iz zgrade; Miron Vitomir, Lapčević i Gaševića, nije vidio, ni kad su došli u stanicu, a ni kad su izašli iz nje, nije čuo zvukove, koji bi ukazivali na vanrednu situaciju u prostoriji gdje su saslušavani, a da je čuo, intervenisao bi, jer mu to nalaže dužnost; Golijan Željko je saslušavao Lapčević Miroslava, na njemu nije primijetio ništa neuobičajeno, nije vidio povrede, a Lapčević se nije žalio, poznaje Lapčević Miroslava i da je Lapčević imao bilo kakve vidne povrede i da je pokazivao znake uznemirenosti, on bi to uočio; Dobrilović Ivan je samo čuo da je Lapčević Miroslav pričao da su ga inspektori sa Pala tukli, u prostorijama policije u Han Pijesku; dr. Borovina Milan je zastupao tezu da su povrede stare 24 sata, a ljekarska uvjerenja Doma zdravlja Han Pijesak datiraju od 16.09.2009 g.

Sve su ovo navodi svjedoka optužbe, koji su opredijelili prvostepeni sud za donošenje svoje odluke, a sa razlozima datim u toj presudi, saglasan je i ovaj sud.

Zbog svega navedenog, argumentima žalbe nije dovedena u pitanje pravilnost činjeničnih utvrđena, u pogledu odlučnih činjenica, odnosno činjenica od značaja za utvrđenje nedokazanosti počinjenja krivičnog djela, od strane optuženih, s obzirom da nije utvrđeno, van razumne sumnje, da je oštećenim, povrijeđeno ljudsko dostojanstvo, postupanjem optuženih, koji su zloupotrijebili svoj položaj ili ovlaštenje, a na način da su im nanijeli tjelesne povrede ili na drugi način postupali. Naime, u pobijanoj presudi su, na osnovu brižljive i savjesne ocjene svih izvedenih dokaza, dati jasni i razumljivi razlozi za zaključak da je, kao nesporno, utvrđeno da optuženi, u konkretnom slučaju, nisu preduzeli radnje, na način kako je to izneseno u činjeničnom opisu, a koje radnje čine radnje izvršenja predmetnog krivičnog djela, odnosno za zaključak da je nesporno utvrđeno da su optuženi počinili navedeno krivično djelo za koje su oslobođeni od optužbe. Dakle, sve što je izneseno u žalbi Tužioca, u pogledu manjkavosti činjenične osnove pobijane presude, a kod argumentacije koju je iznio prvostepeni sud u svojoj presudi, ne može se prihvatiti. Prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve odlučne činjenice, razjasnivši sve okolnosti, od značaja, za pravilno presuđenje, pa suprotna tvrdnja žalbe, nije osnovana. Činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno, nisu učinjene bitne povrede krivičnog postupka, pa se drugačije stanovište žalbe ne može prihvatiti.

Shodno svemu iznesenom, ovaj sud je žalbu Tužioca odbio kao neosnovanu, u smislu odredbe člana 327. ZKP-a i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Senić Sloba

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Krkeljaš Milorad